

עמ"ת 26811/07/15 - מדינת ישראל נגד ת מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 יולי 2015

עמ"ת 26811-07-15 מדינת ישראל נ'
מ(עוצר)
לפני כב' השופט מיכל ברק נבו

העוררת	מדינת ישראל	
נגד		
המשיב	ת מ (עוצר)	

nocchim:

ב"כ העוררת: עו"ד עדן יעקובוביץ'

ב"כ המשיב: עו"ד מאיה סטול - ריטין

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לפני ערך על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ מיום 9.7.15, שבה הורה לשחרר את המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא באשפוזית "הדרך" החל מיום 22.7.15.
2. אם יופסק הטיפול, ועד הדיון בעניינו, ישאה המשיב במעצר בית מוחלט בבית אמו בפיקוחה ובפיקוח בן זוגה, בתנאים.

מדובר במשיב אשר הוגש נגדו כתוב אישום שמנוה 4 אישומים. יצוין, כי מתברר שכותב האישום המקורי תוקן. לא זו אף זו: המשיב הורשע בכתב האישום המתוקן ביום 10.6.15 וניתנה הכרעת דין בעניינו. באישום הראשון הוא הורשע בפריצה לרכב בכוונה לגנוב ובהפרת הוראה חוקית; באישום השני הורשע בפריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירה מרכז; באישום השלישי הורשע בהפרת הוראה חוקית ובהתנהגות פסולה במקום ציבורו ובאישור הרשמי הורשע בהתנהגות פסולה במקום ציבורו.

עמוד 1

מדובר למי שעצור מאז חודש ינואר 2015. הדיונים בעניין מעצרו עד תום ההליכים נמשכים מזה זמן רב מאוד. התקבלו בעניינו 9 תסקירים ובית המשפט דחה את הדיון מפעם לפעם, על מנת למצות כל אפשרות של שחרור לחלופה. בסופו של דבר, בתסaurus מיום 8.7.15, לאחר שבתסקירים הקודמים לא המליץ שירות המבחן על שחרור לחלופה, וזאת נוכח התרשםות מסיכון במצבו, קושי לעמוד בגבולות, העדר חלופה הולמת ומסגרת טיפולית התואמת את הסיכון במצבו (תשער מיום 16.3.15). בהמשך, פנה המשיב לקבלת אבחון דייגנוטטי פרטי במכון "טריאסט" - שרג". בסיכוןו של אותו אבחון קבעו הפסיכולוגים הקליניים שהמשיב זוקן למסגרת טיפולית בעלת גבולות ברורים אשר תסייע לו בהתקומות עם קשיים. מפתא צנעת הפרט לא אפרט את כל האמור באבחון, וגם לא בתסקירים. אצין, כי התרשםות הייתה ממי שיש לו קושי עקב שימוש בחומרים ממקרים. שירות המבחן, בתסaurus מיום 15.4.15 צין, כי חרף ההערכה שיש למשיב קושי כזה, המשיב עצמו אינו מכיר בכך ואינו מעוניין בטיפול שכזה, ולכן גם בתסaurus מאותו יום, לא הומלץ על שחרורו מעצר. בתסaurus מיום 30.4.15 צין שירות המבחן, כי בעיתוי הנוכחי ביטה המשיב רצון להשתלב בטיפול ומסר כי כוונת מכיר לצורך לטיפול שיעזר לו להפסיק שימוש באלכוהול ובקלונקס, שבהם הוא משתמש. בסיכון אותו תסaurus המליץ שירות המבחן לאפשר לו להתחיל בסידורים נדרשים לשם קליטתו בשלב ראשון באשפוזית שהיא מסגרת לגמילה פיזית, ובהמשך לטיפול נפשי ממושך בקהילה טיפולית למכוונים. בתסaurus מיום 12.5.15 צין שירות המבחן, כי המסגרת המתאימה עבורו היא הקהילה הטיפולית "מלכישוע". לפיכך, הומלץ לאפשר לו להתחיל בהליך גמילה פיזית בקהילה טיפולית "הדרך" ולצאת לראיון קבלה בקהילה טיפולית "מלכישוע". בתסaurus מיום 17.5.15 צין שירות המבחן בקהילה טיפולית "מלכישוע" ולא במסגרת אחרת. בסיכוןו של תסaurus זה צין, כי אם ישתלב המשיב בתכנית טיפולית במסגרת בקהילה "מלכישוע" ולאחר מכן יונתקו למפקחים מגבים. בתסaurus מיום 15.6.15 ביקש שירות המבחן דחיה לאחר שלא התקבל לטיפול במלכישוע. צוין כי גורמי הטיפול במלכישוע סברו כי נוכחות משתני אישיותו של המשיב וננתנו, הוא לא עומד בדרישות הקהילה והחליטו לא לקבלו לטיפול. בתסaurus מיום 8.7.15 צין שירות המבחן כי בתקופת הדחיה נערכ למשיב ראיון קבלה ב"אלנות" והוחלט לקבלו לטיפול. שירות המבחן סבר כי הטיפול זה יש מענה ראוי לצרכיו של המשיב ויש בו כדי להפחית סיכון במצבו. צוין שהוא התקבל ואמור להתחיל הליך גמילה פיזית בקהילה "הדרך" ביום 22.7.15 וכן הומלץ על שחרורו לאשפוזית "הדרך" כאשר בעת שהייתו שם, יסיים את הסידורים הנדרשים לשם קליטתו בקהילה "אלנות" ובתום תקופת gamila הפיזית יעבור לשירות ל"אלנות".

בית המשפט בהחלטתו מיום 9.7.15 קיבל, כאמור, את המלצה והורה על שחרורו לאשפוזית "הדרך".

בית המשפט בהחלטתו ציין כי למראות שהמשיב אינו עומד בתנאי בש"פ סoise, הרי שלאור האמור בתסaurus האחרון יש מקום לנצל את ההזדמנויות שנוצרה על מנת לאפשר למשיב שניוי, ולשחררו.

העוררת טעונה כי טעה בית המשפט כי אפשר להסתפק בעניינו של המשיב זה בחלופת מעצר בקהילה טיפולית סגורה. מדובר במישיב בן 33 שהשתחרר ממסר מושך בגין אותן עבירות רק בחודש נובמבר 2012. טעונה העוררת כי מדובר בני שנאה בסך הכל ב-126 חודשים מאסר בחו"ל. יש בעברו 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית, החזקת סכין, פריצה לרכב, גנבה מרכיב, החזקת נשק שלא כדין, שימוש בכוח למנוע מעצר, העלבת עובד ציבור, חבלה במקרה ברכב, תקיפת שוטר ועוד.

מדובר, לטענה, בעברין סדרתי. טעה בית המשפט משלא נתן את המשקל המתאים לנסיבות הנש��ת ממנו וזה את

לאור נסיבות חיו. המשיב נבחן 9 פעמים וצין בפני שירות המבחן כי אינו מכור לסמים וגם לא מכור לכל חומר אחר, ולכן בתחילת הדרכן לא המליך שירות המבחן על שחרורו. בעבר שבועיים הכיר המשיב בצורה בטיפול שבמסגרתו יפסיק לשימוש באלכוהול, בעיה שמצוינה על ידו לראשונה. טוענת העוררת, כי הتفسיר האחרון קובל בצורה לקונית שהמשיב מתאים ל"איילנות" אך אין בדיקה יסודית של העניין. יש לזכור, כי בתفسיר קודם צין שירות המבחן שرك מסגרת של "מלכישוע" מתאים למשיב. העוררת מזכירה כי המשיב עצמו אינו מכיר בכך שיש לו בעית התמכרות, ועל כן מדובר לשולחו לקהילה טיפולית בהיבט של התמכרות.

המשך העוררת טוענת כי נגד המשיב תלויים ועומדים 3 כתבי אישום בגין עבירות דומות. לכן, טוענת העוררת, תמהה טענת המשיב בדברער עריכת שניי בחיו, שכן מדובר בכתב אישום בגין מעשים שנעשו באותה תקופה שבה, לטענת המשיב, כבר החל לעורך שניי והיה בזוגיות עם אשתו הנוכחית. בכתב האישום הנוכחי המעשים בוצעו תוך הפרת מעצר בית, כאשר המשיב מערים על אשתו, והוא נמצא בנסיבות אחדות לタンאים. העוררת מצינית כי המשיב אינו עונה על תנאי הלכת סoiseה ואין מקום להידרש לחפות מעצר מאחר שהעורר אינו עבר את המוסכה הראשונה שנדרשת לשם בחינה שחרור ואי האפשרות לתת בו אמון. נוסף על הטיעונים הללו טענה ב"כ העוררת ממושכות בדיון שבפני, וכי מוצאת צורך לחזור על הדברים.

גם המשיב הגיע לטיעון כתוב, וכן באת כוחו טענה ממושכות בדיון שלפניהם. בהתמצית, טען המשיב, כי ההतמכרות שלו כוללת את השימוש בקלונקס, שהוא סם לכל דבר ועניין, ועל כן דרשה לו גמילה. לטענתה של הסגנoriaת נוצרה הזדמנויות אמיתיות, וראתה, כאשר לראשונה בחיו מגויס המשיב לתהlixir הטיפול, לאחר שבת זוגו הנוכחית הבירה לו שאינה מוכנה שיחיה חיים עבריים. לפני כחודש נולדה בתם המשותפת הראשונה, וגם בכך יש שם תמרץ נוסף למשיב לעורך שניי בחיו. הסגנoriaת מוסיפה כי מתוך האבחון הדיאגנוסטי שנערך משיב עולה בבירור גם הצורך שלו בטיפול, גם הנכונות שלו להתגיים לתהlixir, וגם ההתאמאה של המסגרת שהוצאה לצרכיו. המשיב מצין כי כתבי האישום התלויים ועומדים נגדו מלמדים על נפילות, ולא על חזרה בדרך עברית. מכל מקום - 2 מתוך 3 כתבי האישום תוקנו בצורה משמעותית.

עוד טוענת הסגנoriaת כי במקרה דין החלפו 7 חודשים מאז החל תהליך הדיון בעניינו של המשיב וגם לכך יש משקל. גם שירות המבחן וגם בית משפט קמא עשו עבודה רצינית ומעמיקה, ועל כן יש לכבד את המסקנות שהאליהן הגיעו בית משפט קמא, אשר השתכנע כי קיימת כאן הזדמנויות אמיתיות.

הסגנoriaת מזכירה כי אין כוונה לשחרר את המשיב קליל, אלא להעיבו למעצר בית מלא באשפוזית הדרכן, ומדובר במסגרת סגורה המתאימה לצרכיו.

אצין, כי לקרה סיוםו של הטיעון של הסגנoriaת התבגר כי למעשה, המשיב הורשע בכתב האישום דין. לטעמי, מדובר בעובדה משמעותית, המפנה את נקודת האיזון בתיק.

גם בלי הרשותה, דומני כי יש קושי משמעותי בהחלטת בית משפט קמא. לא שוכנעתי כי המשיב עונה, בצורה כלשהי,

על התנאים של החלטת סoiseה (בדיקה האם הנאשם חל בגמilia עוד לפני ביצוע העבירה; בדיקת פוטנציאלי הצלחה של הליך gamilia; בדיקה האם באפשרותו של הליך gamilia למתן מענה הולם למסוכנות הנש��ת המנאשם). בית המשפט ציין כי בבואה לשקלול האם מתקיימים התנאים הללו, עליו לשקלול בין היתר, את מידת התאימותו של הנאשם לטיפול gamilia, את עברו הפלילי ואת חומרת העבירות המיוחסות לו, תוך התחשבות בהמלצת שירות המבחן. בית המשפט חזר על הדברים גם בעניין בש"פ 3292/14, **ציבור נ' מדינת ישראל** [14/5/2020] שם החליט בית המשפט להורות על מנת אפשרות לעורר להתראיון במסגרת "ailonot" לצורך בחינת אפשרות של שלובו בתהליך gamilia, וזאת נוכח הרצון העז שהביע העורר באותו מקרה לנסות שוב את דרך gamilia. שלא כבמקרה הנ"ל, בתחילת הדרך ציין המשיב כי אין רואה את הצורך בגמilia. רק לאחר מכן, בהמשך הדרך, החל לפטע להכיר בכך שלו טיפול, והסכים להירთם למהלך. אין מדובר למי שהוא בתהליכי gamilia עובר לביצוע העבירות שבגינן הוגש נגדו כתב האישום והוא הורשע.

כפי שציינתי - ספק רב בענייני האם המקרה דן מתאים להחלטת Soiseה, והאם ניתן לאפשר למשיב לפתח בתהליך gamilia בנסיבות הזמן הזה. ואם ניתן היה אולי להגיע למסקנה זו, כל עוד נקודת האיזון הייתה כזו שחזקת החפות עומדת למשיב, הרי שכעת השתנו הדברים. משהורשע, אין חזקת החפות עומדת לו עוד ועל כן אין מקום, לטעמי, בנסיבות הזמן הזה, להורות על שחרורו.

אציו, כי לפי הבנתי, התקיק העיקרי בעניינו מתקדם בצורה משמעותית, ומפרוטוקול הדיון ביום 10/6/2015 עולה כי יתקיימו טיעונים לעונש בעוד כחודש וחצי, ביום 15/9/2015. דומני, לפיכך, כי את נושא gamilia יהיה נכון לבחון במסגרת התקיק העיקרי.

לאור כל האמור העורר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת